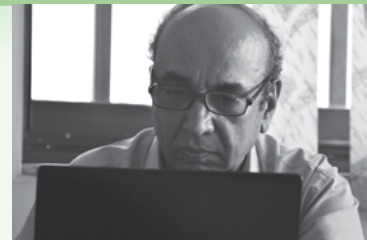

استاد، پروفیسور و دکتر

می گویند. بله، زیرا آن بزرگوار در جایی که کار می کند، به استاد می گویند پروفیسور. اگر او در یک کشور عربی کار می کرد به او می گفتند الاستاذ سمیعی .

"استاد" واژه ی فارسی است که عرب ها آن را گرفته و یک نقطه روی حرف دالش گذاشتند. در زمان کهن، پروفیسور در زبان لاتین به کسی گفته می شد که به کار آموزش می پرداخت. در کشورهای باختری، کسی که در کالج و دانشگاه آموزش می دهد، به گونه ی گفتاری به زبان خودشان "استاد" می گویند، ولی در نامه ها تنها نام و نام خانوادگی، سپس کوتاه درجه ی علمی او "مانند PhD" می نویسند.

بر پا ی آیین پذیرفته شده در آمریکا برای جلوگیری از سر درگمی بیماران، در بیمارستان ها تنها به پزشکان "دکتر" گفته می شود و به پرستارهایی که دکتر دارند یا دکترای فیزیوتراپی و دکترای کارپوتراپی، دکتر نمی گویند. البته در نوشته ها، پس از نام و نام خانوادگی، تیترا (دکترای) آنان نوشته می شود. برای نمونه برای دکترای فیزیوتراپی: DPT، داروساز: Pharm D، دکترای پرستاری: DNP و دکترای کارپوتراپی: D.C. نوشته می شود. البته در کلینیک های خصوصی وابسته به خود، این همکاران را دکتر می خوانند.

بهر روی، در این شماره روی سخن به کسانی بود که به ناروا چنین وانمود می کنند که پروفیسور بالاتر از استاد است.

در کشورهای پیشرفته، سال ها است که شیوه ی به کار بردن فرنام ها و تیتراها استاندارد شده است. در کشورهای در روند پیشرفت هنوز هم به سبک سیستم فنودالی، در همه زمینه ها فرنام های غلوآمیز به کار می رود. گرچه بیشتر دست اندرکاران پزشکی، در بیشتر زمینه های کاری خود استاندارد را فراموش نمی کنند، دریغا در این باره، یعنی شیوه ی گفتن، نوشتن و فراخواندن نام همکاران، پیرو استاندارد جهانی نیست. همه می دانند که تیترا دکتر برای کسی است که بالاترین مدرک علمی یک رشته را داشته باشد. استاد که در زبان های انگلیسی، فرانسه و برخی کشورهای دیگر پروفیسور گفته می شود، بالاترین مقام علمی در دانشگاه ها است. سر کلاس ها و در پهنه ی دانشگاه ها، دانشجویان برای احترام بیشتر، همه ی مدرسان (مربی، استادیار، دانشیار و استاد) را استاد می خوانند.

در آمریکا و بیشتر کشورهای پیشرفته، فرنام استاد (پروفیسور) را نه در گفتار و نه نوشتار همراه با دکتر (برای نمونه پروفیسور دکتر..) ناروا به شمار می آید و به کار نمی رود. در انگلستان و کشورهای سلطنتی به گونه ی سنتی از دیرباز، گفتن و نوشتن پروفیسور دکتر، روایی داشته. اما در هیچ کشور پیشرفته ی جهان، کسی به خودش نمی گوید پروفیسور دکتر. حتا استادان ممتاز دانشگاه های پزشکی نیز خود را تنها "دکتر X" می نامند. برخی شاید بگویند "پروفیسور سمیعی" را همه جا پروفیسور